

[Ministeren for offentlige arbejder]

re måneder, i hvert fald december 1983 og begyndelsen af dette år, er indgået en hel række breve fra amter, kommuner og organisationer, som advarer over for mange ting i denne sammenhæng: linjeføring, naturen, som fru Inger Stilling Pedersen var inde på, altså fredningsspørgsmål osv. De har for øvrigt også henvendt sig til udvalget om offentlige arbejder med betænkeligheder og ønske om besigtigelse og drøftelse. Så jeg synes nok, at hr. Ikast ikke kan være helt langt ude på heden – det foregår jo altså omkring Nyborg og Korsør – når han siger, at der er nogle, der skal tages hensyn til, og som skal høres. Det mener i hvert fald Fyns amt, Nyborg kommune og mange andre.

Jeg er selvfølgelig også enig med hr. Svend Erik Hovmand, som sagde, at der ikke skal eksproprieres og der ikke skal stikkes nogen spade i jorden – jeg forstår, at han talte lidt i billeder. Altså der skal ikke bruges penge, som i givet fald vil være bortkastede penge, det forstod jeg på dette billede med spaden, og det kan jeg kun erklære mig enig i.

Hr. Tommy Dinesen talte efter min mening om noget helt andet: han talte om spørgsmålet om private ruter kontra DSB på Store Bælt. Men det gør ikke noget, for vi ved jo godt, hvad han mener om dette lovforslag, så han skylder ikke noget, men han talte bare om noget andet.

Jeg synes ikke, jeg kan tillade mig – jeg risikerer måske endda at blive standset af formanden – at bruge dette lovforslags tale-tid til at redegøre for mine synspunkter omkring DSB og andre ruter på Store Bælt. Jeg kan henvise til en artikel, jeg f.eks. har på tryk i dag i Jyllands-Posten; men også mange andre steder – også i de luftbårne medier – har jeg udtalt mig i sagen.

Jeg kan sige så meget, at jeg har meldinger om, at man i hvert fald ikke hverken hos DSBs ledelse eller DSBs personaleorganisationer er utilfreds med min holdning i sagen, så jeg tror, at hr. Tommy Dinesen skyder en hel del ud på de oprørte bølger, som han aner i horisonten eller selv forsøger at piske op, hvilket der efter min mening ikke er nogen grund til.

Jeg har takket hr. Bilgrav-Nielsen for hans tilfredshed i det store og hele med udformningen. Han siger, det er vigtigt at gennemføre dette lovforslag, og jeg er ikke uenig i,

at under givne omstændigheder er det vigtigt at udføre selve handlingen. Her kan dette lovforslag udmærket være et foreløbigt redskab.

Så havde jeg egentlig ikke tænkt mig at sige et ord til hr. Bilgrav-Nielsen om de 31 mill. kr., men når hr. Bilgrav-Nielsen slutter med at gå ud fra som en selvfølge eller noget i den retning, sagde han, at jeg nu skulle trække det aktstykke tilbage netop på baggrund af, hvad jeg havde hørt i debatten her i dag, må jeg sige, at så må hr. Bilgrav-Nielsen sandelig have fat i en regnestok. Jeg har hørt socialdemokratiets ordfører her i dag sige, at disse undersøgelser kan fortsætte, og socialdemokratiet har en hel række mandater her i denne sal, og det har de fire regeringspartier tilsammen faktisk også. Det skulle undre mig meget, om finansudvalget ikke skulle leve op til det, som lå i det tilsvarende aktstykke i fjor, hvor finansudvalget bevilgede 11 mill. kr., og hvor der i teksten stod, at jeg i 1984 ville komme tilbage til finansudvalget med et aktstykke til videreførelse og færdiggørelse af disse undersøgelser, og at det ville blive på et større beløb end de 11 mill. kr. fra i fjor, hvor vi kun havde et kort spand af tid. Så der bliver ikke trukket noget tilbage, men jeg skal til gengæld love at bruge pengene fornuftigt og gøre arbejdet hurtigt færdigt, således at folkettinget ved næste hurde ikke vil have nogen uoplyste ting af den art.

Hr. Dohrmann kan ikke huske – det lyder så flot, henkastet, at han ikke kan huske – om vi for et år siden udkød endelig beslutning om fast forbindelse i 2 eller 5 år. Hvis ikke man kan huske det, så har man i hvert fald ikke forberedt sin ordførertale ret meget. Så siger hr. Dohrmann, at der er tale om volapyk. Nu er det jo ikke alt, hvad hr. Dohrmann ikke forstår, der behøver at være volapyk. Der er også ting, der er sagt på dansk, som hr. Dohrmann ikke forstår, men det skal jeg i øvrigt afstå fra at diskutere nærmere, for jeg har jo fået frakendt intelligens af hr. Dohrmann i nogle offentlige pressemeddelelser og føler helt klart, at jeg er ganske underlegen, og derfor skal jeg opgive på forhånd.

Til ordvekslingen om det nationaløkonomiske, hvor hr. Svend Erik Hovmand var oppe og sige nogle ting, som jeg er helt enig i, skal jeg kun oplyse eller erindre folkettinget om, at i redegørelsen fra i fjor om faste for-